

AÑO XXXVI

MARTES 21 de Abril de 1936

Núm. 11.297

El coronel D. Julio de Rivera ha sido destituido del cargo

Antayer circuló el rumor de que el coronel del Regimiento de Almansa y comandante militar, don Julio de Rivera, había sido destituido. La noticia por lo injusta y absurda nos pareció increíble.

Ayer, sin embargo, el "Boletín Oficial del Ministerio de la Guerra" publicó la disposición oficial por la cual se declara en situación de disponibilidad forzoso, con residencia en Barcelona al coronel don Julio Ribera.

La confirmación oficial de esta noticia produjo en toda la ciudad y sobre todo entre los sectores que no forman parte del "pueblo" penosa impresión.

El Sr. de Rivera es relevado del cargo por cumplir con su deber; por alistar una disposición que hasta ayer estuvo vigente, por interpretar el sentir de una gran mayoría de ciudadanos; por seguir una tradición y una costumbre respetada durante el primer biénio del Ministerio Azafia. Por eso, aparentemente, por lo menos ha sido depuesto el Sr. de Rivera. Y decimos aparentemente porque en el fondo se trata de secundar las represalias contra la autoridad que actuó el 6 de octubre y de menguar los prestigios de la autoridad militar.

Un ferroviario desconocido ha tenido más poder que la razón y el verdadero pueblo.

Fuertes precedentes que llevan en si el germen de la anarquía y la descomposición de la Patria.

Tan pronto los jefes y oficiales fueron sabedores del cese forzoso de su jefe, se apresuraron a saludarle y testimoniarle su adhesión personal.

También muchos paisanos, comisiones de entidades y amigos particulares estamparon su firma en los pliegos de adhesión o dejaron tarjeta en el Gobierno Militar.

Consecuentes con nuestra posición de respeto a las autoridades y respondiendo a los dictados de la amistad que nos unieron con el señor de Rivera, hemos de dolernos de que las circunstancias especiales por las que atraviesa la Nación y el excesivo predicamento en el mando de determinados elementos, hayan motivado la ausencia de nuestra ciudad del señor Ribera a quien nos complacemos en renovarle el testimonio de nuestro afecto y adhesión personal.

UN MAL AMBAIXADOR

Tothom sap que el senyor Puig i Ferrater va anar a Bilbao, en representació de la Generalitat, amb motiu de l'homenatge que els nacionalistes bascos han dedicat al senyor Francesc Macià. Dretes i esquerres prenien part a l'homenatge. Sembla, doncs, natural que l'ambaixador de la Generalitat havia d'abstenir-se de molestar els drets bascos, entre els quals el senyor Macià tenia molts amics que prenien part activíssima a l'homemantge al senyor Macià.

Però el senyor Puig i Ferrater va caure a la trampa d'assistir a un miting, organitzat pel Front Popular, celebrat el dia 15 a l'Euskalduna. Els oradors del miting, entre ells el senyor Puig i Ferrater, van atacar durament el Partit Nacionalista Basco. I, naturalment, com que la principal cosa que a Espanya, com a tot arreu, separa dretes i esquerres és la qüestió religiosa, el senyor Puig i Ferrater va fer un discurs anticlerical que va molestar tots els nacionalistes bascos que són catòlics. Malgrat aquells que són catòlics nacionals recomanaven des de llurs diariis que la gent assistís als actes oficials d'homenatge al primer president de la Generalitat.

I ara permeteu-me que reproduïxeu l'editorial que el diari "Euzkadi" ha dedicat a aquest afer:

"Ante el homenaje de hoy a Maciá. — Con ocasión del homenaje que el pueblo de Bilbao ha preparado en memoria del patriota catalán Francesc Macià (Goyan bego), se ha llevado a cabo en la noche de ayer una maniobra política. A. N. V. ha visto la oportunidad de apuntarse un tanto y ha arrastrado a los partidos componentes del Frente Popular a la organización de un mitin político encubierto con el simpático título de "Homenaje a Cataluña". En él se destaparon a su gusto contra el Partido Nacionalista Vasco los comunistas, los republicanos, los socialistas y los de Acción. Nada nos extraña ello; pe-

ro lo lamentable es que complicaron en el asunto al señor Puig y Ferrater, diputado catalán, que en el homenaje a Macià ostentara la representación del Gobierno de la Generalidad. Y este señor, llevado del ambiente del mitin, se olvidó de su alta representación y, produciéndose con arreglo a su ideología política particular, se permitió algunos ataques al P. N. V., en los que creemos tuvo mucha parte una información deficiente.

Nosotros protestamos de esos ataques y lo hacemos con toda energía, como protestamos de que se haya querido sacar sustancia política de este homenaje de Bilbao, del pueblo de Bilbao, a la memoria de Maciá.

Pudiéramos adoptar medidas que pusieran bien de relieve la importancia del P. N. V. y la inconveniencia de no guardarle las consideraciones que le son debidas; pero no podemos olvidar que los actos de hoy se celebran en homenaje a Francisco Maciá, el gran patriota catalán a quien tanto cariño se profesó en nuestro pueblo, cariño al que correspondió siempre ampliamente "y que distinguió con sus preferencias a este P. N. V., al que perteneció como afiliado de honor."

Y en homenaje a aquel insigne catalán, a quien fué gran amigo del pueblo vasco y del P. N. V., nosotros esperamos que todos nuestros amigos acudan hoy a los actos oficiales del descubrimiento de la lápida que da el nombre de Maciá a una calle de la extinguida antigüedad de Deusto y al festival artístico que se celebrará esta tarde en el Coliseo Albia."

El comentario es tan ponderat que bé pot dir-se que entre aquesta actitud i la del senyor Puig i Ferrater hi ha un món de distància.

Entre els telegrames de protesta que ha motivat l'acte del senyor Puig i Ferrater, copiaré només el que ha adreçat al senyor Companys el Partit Nacionalista Basc. Diu ai-

NOTICIARIO BREVE

De fuente italiana se habla de la toma de Djidjiga.

—Cinco mil guerreros se ofrecen al Negus para oponerse al avance italiano.

—Se habla de crisis en Polonia.
—En un manifiesto con motivo del primero de Mayo, firmado por Vidarte y Largo Caballero, se considera a la clase capitalista como un triste montón de ruinas y herida de muerte.

—Según "Claridad", han quedado disponibles todos los jefes y oficiales del 14 Tercio de Guardia civil de garnición.

—Ha sido aprobada la ley contra los militares retirados con una enmienda de las izquierdas para que tenga efectos retroactivos.

—La Cámara de la República de Trabajadores suspende sus sesiones hasta el día 28.

—El general Bosch es en La Coruña, objeto de un atentado del que resulta afortunadamente ileso.

—Companys dice en un acto público en Barcelona que no saldrá de su boca una palabra que estimule la pasión y el odio.

—El Presidente de la República y Companys en Sevilla; Gassol presidente interino.

—Ha sido inaugurado el servicio aéreo Madrid-Berlín con escala en Barcelona.

—Se cree que las derechas se abanderán en las elecciones de compromisarios. Las izquierdas todavía no han elegido candidato para la Presidencia.

—Con nutrida y notable representación extranjera continúa con éxito en Barcelona el III Congreso de Música Internacional.

xi aquest telegrama que reproduceix d'Euzkadi:

—Luis Companys.
Gobierno Generalidad:
Honorable Companys:
Barcelona

En nombre afiliados Deusto, Be-
goña, Abando, Bilbao, protestan
respetuosa y enérgicamente con
ceptos emitidos mitin Euskalduna
por representante Gobierno Gene-
ralidad contra Partido Nacionalis-
ta Vasco, del que don Francisco
Maciá era socio de honor, en
momentos en que Euzkadi toda rendía
homenaje cordial y merecido al
gran patriota catalán. ¡Visca Cata-
lunya! ¡Gora Euzkadi!

Juntas Municipales.

Es llàstima que el senyor Com-
panys, al qual tots hem de reconè-
ixer un extraordinari do de gents,
no fos qui designés la persona que
havia de representar la Generalitat
en l'acte de Bilbao. Perquè no
puc creure que els senyors Com-
panys hagi comès aquest error. Es
elemental que quan un polític va a
un país forestar amb una represen-
tació oficial consegui la geografia
política del país i no es barregi en
les seves qüestions interiors. L'E-
squerre no és pas un partit tan pe-
tit que no permeti trobar un home
que pugui representar la Genera-
litat fent un paper correcte. Ha es-
tat un mal ambaixador aquest re-
presentant de la Generalitat que
davant l'homenatge de tot un po-
ble al senyor Maciá hagi pogut co-
metre l'error d'empestitir aquest ho-
menatge intentant convertir-lo en
un acte de partit.

MANUEL BRUNET

COMENTARIO

La elección del Presidente

El próximo domingo ha de verificarse la votación de compromisarios para la elección de Presidente de la República. Pueden tomar parte en la votación los hombres y mujeres que figuren en las listas electorales.

La elección, sin embargo, no desperta ningún interés. Es más: estamos seguros que muchas mesas electorales ni llegarán a constituirse siquiera. Si existiera un Gobierno de fina sensibilidad política, esta indiferencia del pueblo debiera hacerles reflexionar y aun preocuparles seriamente.

Grandes sectores de la opinión no concurrirán a las urnas; parte porque tienen la seguridad absoluta que su voluntad no ha de ser respeta, parte también porque ya se sabe por anticipado que el presidente no será la persona ecuánime y neutral que represente a la nación por igual, sin preferencias ni partidismos, sino que ha de ser forzosamente de izquierda y por tanto de un partido político determinado. De este modo el Presidente no representará moralmente a la nación; sino que quedará convertido en un servidor del grupo que lo elevó a la presidencia. Los demás españoles habrán de considerarlo como un advenedizo.

Las izquierdas intentan movilizar el cuerpo electoral, creyendo que van a tener oposición. Se engañan.

Inúnicamente y con la tranquilidad de conciencia que les caracteriza podrán llenar las urnas a su antojo. Para eso son dueños de la libertad y de la democracia.

Y que siga la farsa.

QUITO

Dos disposiciones de importancia del Ministerio de la Guerra

El "Diario Oficial del Ministerio de la Guerra" del domingo 19 de Abril de 1936, publicó una O. C. que dice así:

—Excmo. Sr.: He resuelto que el coronel de Infantería don Julio de Rivera Atienza, del regimiento Almansa núm. 18, quede en situación de disponibilidad forzoso, con residencia en Barcelona, en las condiciones que determina el artículo tercero del decreto de 7 de Septiembre último (D. O. núm. 207).

Lo comunico a V. E. para su conocimiento y cumplimiento.

Madrid, 18 de Abril de 1936.—Masquelet.

Señor General de la 4.ª División orgánica.

Señor Interventor central de Guerra.

El mismo "Diario Oficial" publica la siguiente disposición:

—Ministerio de la Guerra.—Sub-

secretaria — Secretaria. — Actos militares. — Invitaciones.

Circular: Excmo. Sr.: A fin de establecer una norma que evite cualquier dudosa interpretación de las disposiciones reglamentarias, he tenido a bien resolver que en lo sucesivo los Comandantes Militares limitarán las invitaciones para asistencia a fiestas o ceremonias de carácter militar, a los representantes diplomáticos o consulares de países extranjeros, creditados en la plaza, y a las personalidades que ostenten autoridad o cargo oficial del Estado, Región autónoma, Provincia y Municipio, quedando derogada cualquier otra disposición que no se ajuste a lo preceptuado en esta orden.

Lo comunico a V. E. para su conocimiento y cumplimiento.

Madrid, 18 de Abril de 1936.—Masquelet.

Señor...

ELS ANGELS CUSTODIS

Yo no soy Angel
Custodio de nadie.
(Manuel Azaña)

Ja ho saben tots els espanyols. El president del Consell de Ministrers ho ha declarat amb paraules ben explícites; no és, no vol ésser Angel Custodi de ningú.

Que em perdoni el senyor Azaña que trobi singular el concepte de la missió rectora de la política que exterioritzen les seves paraules. Jo espero que els seu propis actes estarán en desacord amb elles. Tinc la seguretat que el senyor Azaña, per imperatiu de la seva consciència, pel seu propi concepte d'home de govern, pel seu sentit de responsabilitat, serà moltes vegades angel custodi de moltes coses.

Si ell no ho fos, si el president del Consell de Ministrers del nostre país no hagués d'ésser custodi d'esències de llibertat, de coses i de persones, malament anirien les coses. Amb quina autoritat, si el representant suprem del poder exe-

cutiu d'un país renuncia a la seva missió fonamental d'ésser guardià de coses i de persones, podrà aquest mateix poder executiu impedir que els ciutadans es preocupeixin els mateixos de tutelar llurs persones, llurs interessos legítims?

Jo potser tinc de les funcions de poder un concepte ple d'aquella ingenuitat que tant desplaça al senyor Azaña. Crec que el poder executiu no té sinó una missió fonamental: la de complir les lleis assegurant per damunt de tot els drets legítims dels ciutadans. Les Corts, dintre de la Constitució, podran donar a la política un sentit tendencial, però el Govern no pot ésser tendencial, el Govern té sempre, en tots els règims, amb caràcter indeclinable, la missió arbitral.

El Govern no pot declarar la guerra a ningú que estigui dintre

de la llei. "Si volen guerra tindran guerra", diu el senyor Azaña. Qui vol la guerra? Es possible que alguns, pocs, la vulguin. Però el que vol la immensa majoria, el que vol Espanya, és la pau i que aquesta pau li sigui assegurada pel Govern. El que vol Espanya és, justament, la subsistència de les essències republicanes: llibertat d'opinió, ordre, seguretat que l'Estat imposarà la pau ciutadana contra tot intent de lluita de classes, de guerra entre espanyols, que impedirà l'assalt del poder per aquells qui consideren licits els mitjans revolucionaris per a llurs objectius que, en definitiva, no són altres que la implantació d'una dictadura minoritària. I aquesta confiança en el compliment de la seva missió, aquest desig d'empar, no els pot rebutjar mai un Govern i menys un Govern republicà.

Els qui ahir el combateren, en ús de llur perfecte dret, els qui són ideològicament discrepants de les seves concepcions polítiques, són avui i han estat sempre ciutadans. I des del poder, els espanyols que es mouen dintre de la llei no poden ésser considerats sino com a ciutadans, iguals dintre de la llei, amb aquella igualtat plena que estableix l'article 25 de la Constitució. Ningú no té dret a privilegis, ni tan sols al privilegi, sovint perillós per al qui l'estableix, de la persecució. I els delinqüents són també ciutadans, els quals solament hom pot combatir amb la recta aplicació de la llei penal preestablerta.

Jo no concebo l'Estat, el Govern, en la vida interior del país, com un belligerant, sinó com una institució suprema damunt totes les belligerànies. I els homes de govern no poden tenir un ideal bèlic, sinó de pau ciutadana. No necessiten belligerants, sinó pacificadors. Cal que Espanya trobi el seu pacificador. I celebraria que aquest pacificador es digués Manuel Azaña. I crec que això senten i això designen tots els qui, a ideologies de partit i personals, anteposen llur condició de patriotes.

El Sr. Azaña no es sent atret per l'honrosa professió d'Angel Custodi. Potser, àngel per àngel, sent més simpatia per aquest altre àngel que amb l'espasa flamejant foragità Adam i Eva, tota la humanitat d'aleshores, del Paradís. Jo, amb tots els respects per aquest àngel-gendarme, sento una irrefrenable devoció envers els Angels Custodis.

V. SOLE DE SOJO

Cursetista!
ALTA PEDAGOGIA
Prof. ROIG

TRASLADO A ALEMANIA DE LOS RESTOS DEL SEÑOR HOESCH

El féretro conteniendo los restos mortales del que en vida fué embajador de Alemania en Inglaterra, señor Hoesch, ha sido trasladado desde Londres hasta la costa con todos los honores. Al llegar al puerto de Dover ha sido colocado en el destructor inglés "Scout" para su traslado a Alemania. El féretro al ser colocado en el tren-furgón en la Estación Victoria de Londres.

(Express-Foto)

CURSETISTA!

El seu esdevenidor a les mans Tres opositors per plaça

L'éxit pot ésser de vostè. Culti al

Professor ROIG

amb altres Doctors, Llicenciats i competent
professorat del Magisteri

Set hores de classe diàries
immillorable preparació

Colón, 24 - Tarragona

FIJATE, LECTOR

- ...en que los presidentes van a la feria.
- ...en que es conocido el dicho de que cada cual cuenta de la feria según le va.
- ...en que suponemos que les irá bien.
- ...en que todos los síntomas indican que se van a llenar las carceles.
- ...en que la Dictadura cayó cuando no cabían más.
- ...en que a iguales causas, idén ticos efectos.
- ...en que en las próximas elecciones de presidente votará todo el censo sin necesidad de que nadie se mueva de casa.
- ...en que es un procedimiento muy cómodo y sobre todo eficaz.
- ...en que el año pasado mandando las derechas se celebró la fiesta de mayo sin incidentes.
- ...en que este año, gobernando las izquierdas quizás no ocurrirá lo mismo.

CLARIDAD

Explica lo ocurrido en el último Consejo de ministros presidido por el señor Alcalá Zamora

Madrid. — El periódico "Claridad" ha publicado extensísima información sobre lo ocurrido en el último Consejo de Ministros presidido en el Palacio Nacional por el señor Alcalá Zamora, y que tuvo efecto el día 2 del actual.

Comienza el reportaje de "Claridad" preguntando si el Gobierno no había pensado antes del jueves, 2 del corriente, hacer uso del artículo 81 de la Constitución para destituir al Presidente de la República. El autor del trabajo afirma: "Sin riesgo de error, puede asegurarse que no". Añade que en varios Consejos de ministros, el señor Azaña y sus compañeros de Gabinete

coincidieron en apreciar que el decreto por el que el Gobierno Portela disolvió en enero del año en curso las Cortes de 1933, estaba justificado. Pero ocurrió que el día primero de abril, el señor Azaña recibió una confidencia. Supo el presidente del Consejo el contenido de cierta conversación que el señor Calvo Sotelo, había tenido con un grupo de correligionarios. Parece, según "Claridad", que el ex secretario de despacho de la dictadura, había expuesto en qué consistía cierto plan encaminado a dar al traste en el plazo de tiempo muy breve con la situación de izquierdas creadas por consecuencia

del resultado de la jornada electoral del 16 de febrero. Según el trabajo a que nos referimos, el señor Calvo Sotelo anunció a sus amigos en qué había de consistir la cooperación del jefe del Estado en la campaña contra la situación de izquierdas, y hasta agregó que anunció el contenido del discurso que el señor Alcalá Zamora se proponía pronunciar ante el Gobierno en el Consejo de ministros del día siguiente.

El jueves, día 2 del actual, se celebró en el Palacio Nacional el Consejo de referencias. Llegado el momento de afrontar la materia a que alude el artículo 81 de la Constitución, el señor Alcalá Zamora se pronunció en los mismos términos que ante el grupo de monárquicos y monarquizantes, supo el señor Azaña que había anunciado el señor Calvo Sotelo. El jefe del Gobierno, con severo gesto y acento de indignación, se expresó con clara rudeza ante el Presidente de la República. Parece que la escena fue extraordinariamente embarazosa para el señor Alcalá Zamora. Durante la tarde de aquel día, el Gobierno, aunque no se reunió oficialmente, cambió de criterio respecto a la interpretación del artículo 82 de la Constitución. Había que buscar una fórmula encaminada a destituir rápidamente al señor Alcalá Zamora; fórmula que no podía ser la que brindaba el artículo 82, por dos razones: por los plazos de tiempo que abarcaba y por la proporcionalidad de las tres quintas partes de la Cámara que establece debe mostrarse unánime de acuerdo con la Constitución.

Tras numerosas conferencias y tanteos, llegó a la rápida y eficaz salida, la de que las Cortes estimasen que el decreto de disolución de las Cortes de 1933 no estaba justificado. Tales fueron, según "Claridad", las excusas de la fulminante destitución del primer Presidente de la República española; en el trabajo de referencia se añade:

"A varios ministros y personajes oficiales ha hecho el periodista la pregunta siguiente: ¿El Gobierno

cree sinceramente que el señor Alcalá Zamora estaba en contacto directo con el señor Calvo Sotelo y los monárquicos?" A lo que unánimemente se nos contestó en términos semejantes a estos: "No; lo sucedido es que el martes, 25 de marzo, el señor Ventosa estuvo en el Palacio Nacional. Sin duda, fué el ex ministro de Hacienda del último Gabinete monárquico quien puso en antecedentes a Calvo Sotelo de la manera como se pensaba en las llamadas altas esferas."

El reportaje a que nos referimos, termina así:

"Terminamos este reportaje con la reseña periodística, dde un hecho acaecido el martes, 7 del actual, que a penas es conocido en los medios políticos e informativos. Cuando el presidente de las Cortes, señor Martínez Barrio, comprendió que la destitución del Jefe del Estado habría de ser acordada aquella misma tarde, llamó a su despacho del Congreso a don José Centeno, el célebre progresista Pepe Centeno, el de "las cuatro soluciones", parece que entre el señor Martínez Barrio y Pepe Centeno, hubo el diálogo siguiente:

— Creo, señor Centeno, que debe usted ir inmediatamente a ver a S. E. y aconsejarle que envíe a la Cámara el mensaje de dimisión. Así resultaría más digno para él y menos violento para nosotros.

— Ire — prometió Pepe Centeno.

Y se trasladó al domicilio particular del señor Alcalá Zamora, con quien según nuestras noticias, convivió durante breve tiempo. Después, don José Centeno — Pepe Centeno, ex diputado progresista de las Constituyentes — regresó al Congreso y dijo al señor Martínez Barrio:

— Me ha sido imposible transmitir al Presidente la sugerencia de usted. S. E. se ha negado a recibirme."

Diada del Llibre i festa de Sant Jordi

L'Escola de Comerc de la nostra ciutat celebrarà dijous que ve, a les sis de la tarda, la patriòtica i doble diada amb una festa que com la de l'any passat es celebrarà a la sala-teatre de l'Ateneu, en la qual participaran, en principal part els alumnes de l'Escola.

Figuraran en el programa, entre altres números: "La història de l'enllumenat", per l'alumne senyor Ignasi Cassany i Patrici; "La llegenda de Sant Jordi", per l'alumna senyoreta Angelina Palau i Barballa; i "El cronista Muntaner i Roger de Flor", per l'alumne senyor Joan Martí i Florit, conferències preparades pels mateixos escolars.

En el mateix dia apareixeran edades les conferències donades l'any passat, també en celebració de la diada, pels alumnes senyors Simeó Odèn i Villarrubí "La llengua catalana, ràpidament historiada", Josep Maria Recasens i Cosses "Bernat Metge i la seva obra", i Antoni Flores i Mas "Existeixen gèrmens vius a l'espai?"

PREVENIU-VOS!!!
CONTRA ROBATORIS
LA PREVISIÓ NACIONAL
FILIAL DE
LA CATALANA
Comissionat provincial
S. VALLVÉ - S. Miquel, 21

ESPORTIVES

Futbol

EN UN PARTIT MOLT MOGUT I DUR, EL REUS DEPORTIU AJUDAT PER L'ACTUACIÓ DE L'ARBITRE, VENÇ EL GIMNÀSTIC AMB TOT I VEURE'S ALLÍCIONAT PER AQUEST

REUS DEPORTIU, 1 - GIMNÀSTIC, 0

Comentari

Es fa difícil avui dia aconseguir que la justícia imperi adhuc en matèria d'esport.

I ho diem així, perquè els qui com nosaltres presencien la partida de futbol jugada diumenge per la tarda a l'estadi de l'Avinguda Catalunya convindran forçosament en què l'únic equip que devia resultar-ne vencedor de la mateixa tenia que esser-ho el Gimnàstic.

Constí que no és un dir. Es la veritat ben sencera.

Devia guanyar el Cercle tarragoní, perquè a tothora es palesà superior al seu contrincant el Reus Deportiu de la veïna ciutat, obligant-lo a una tancada defensiva quasi bé la totalitat de l'encontre.

Devia guanyar el Club degà local, perquè de bell antuvi li fou anulat un preciós gol, clar, net, del tot legal, el primer dels dos que li foren anulats al conjunt tarragoní.

I no parlem ja dels nombrosíssims tirs, capçinades, i atacs que es davanters i fins la mitja tarragoní abocà sobre el marc que tan excellentment defensà el meta visitant Ollé.

Per si fos poc, cinc corners contra l'esmentada porteria, un penalty no oprofitat, i encara per comble i amb motiu d'un freekick, la pilota que s'estabellà al llarguer quan Ollé estava batut.

Jorn de la "Diada Econòmica" del Gimnàstic, i pluja a barrals a l'hora de adreçar-se la gent al camp.

Es o no és "guigne" la del Gimnàstic?

I encara no hem parlat de l'actuació del bon senyor Tonijuan, aquell home del pito que es palesà inepte del tot en qüestió d'arbitratge, i que amb la seva actuació dolenta del tot, furtà al Gimnàstic les possibilitats d'una victòria, puix que si "qui va davant rega" com diu l'adagi, difícilment hauria pogut el Reus Deportiu igualar la partida d'haver-li concedit l'arbitre al club local, aquell primer gol tan bellament consumat.

Què féu el Reus Deportiu? El mateix que el Gimnàstic, en el seu cas.

Aprofitar-se'n dels equívocs del referé, aprofitar una sortida en fals del meta tarragoní per a marcar un gol, i després posar tot l'onze —exceptuem a Barberà— a la defensiva, llevat d'algunes escapades i d'un parell de bones oportunitats que fallaren enfront de gol. Quelcom més? Si, pilotes a fora, ralentir el joc, lo natural en un equip que té el triomf assegurat i vol mantenir-lo.

Una petita taca en l'onze reusenc trobàrem, i encara més culpa de la seva Directiva que no de l'equip en si. L'insòs del mig Fornés, el que temps enrera ja s'asseinalà pel seu joc incorrecte i excessivament dur, amb lo que hi perd el bon nom del Reus Deportiu, i no hi guanya pas l'efectivitat del conjunt, puix que o bé no hi veiem prou, o té el cercle de la ciutat veïna, altres elements que igualen com a mínim per no dir superen el joc d'en Fornés.

I ens referim entre d'altres, a Magrinyà, Miró, i fins el propi Margalef.

"Film" del matx

En Tonijuan, l'home que hem vist més injust amb el pito a la boca, formà els equips així:

Reus Deportiu.— Ollé, Venceslao, Sans, Llopis, Giménez, Fornés, Barberà, Marcos, Tobeñas, Parés i Rovira.

Com pot veure's, debuten en les

rengleres reusenques, tal com ja ho avençarem, els jugadors Marcos i Tobeñas, aquest darrer germà del centre davant del Mora d'Ebre.

Gimnàstic.— Sensano, Disprés, Recasens, Guillemat, Sala, Llopis, López, Herrera, Gasulla, Cortés i Moreno.

De sortida ataca el Gimnàstic, xutant López a kick. Un "faut" contra els visitants el treu Guillemat i Gasulla de cap remata a kick. Ara es Cortés el que xuta, però més sa alt. Wenceslao cedeix el primer corner contra el Reus Deportiu.

Registren un bon xut de Tobeñas amb l'esquerra, que va alt.

Barberà i Marcó en off-side, perden un atac reusenc, al llençar-se un "faut". Gasulla passa llarg a López, aquest s'interna i xuta a freqüència de pal.

Tot seguit ve el "gol" magnífic del Gimnàstic que sense causa justificada l'arbitre té a bé anular. López centra a Gasulla i aquest canvia a Moreno el qual s'interna i esquivant la sortida del meta Ollé fa arribar la pilota a la xarxa. La decisió de l'arbitre rep una bronca general del públic.

L'interior esquerra reusenc Paredes xuta a kick.

Segueix Tonijuan no volgut veure res, i així veiem com "passa" una traveta de Sàns a López.

Passi de Cortés a Moreno, precis, i aquest engega un punterço que Ollé amaten i collocat desvia a corner. Aquest el treu Moreno i registren un bat-i-ball de mil dinonis que l'acaba Herrera xutant i fent arribar la pilota a gol. Moreno però estava en off-side declarat, i el gol no es concedeix.

Ara es Tobeñas el que pot rematar bé, però Guillermo li fa un "faut" descartat que no es pitat.

Giménez fa un "faut" a López, que es llençat per Cortés, però la pilota rebota en la bariera formada pels reusencs, centrant López i rematant de cap Gasulla, blocant Ollé.

Segueixen moments de gran domini gimnàstic. Es tot un emboteigament el que sofreix el Reus Deportiu. Xuts i més xuts, per sempre la pilota topa amb algun dels reusencs que defensen el marc.

Barberà pot escapar, driblant a tres jugadors locals i xutant d'esquerra, però Sensano detura la imatge.

Ara és quan ve el "gol" del cercle forà. Una jugada de Rovira desmarcat l'aprofita Tobeñas veient que Sensano surt en fals, per fer arribar suauament la pilota a les malles prop de l'angle.

Es 1 a 0 a favor del Reus Deportiu, als 37 minuts de joc.

Torna a atacar el Gimnàstic i Cortés passa a Herrera. Aquest sol davant gol, entrega la pilota a les mans d'Ollé, quan el difícil era no marcar.

I s'acaba aquesta primera part.

Représ el joc, tornen els locals a l'atac, xutant Cortés de lluny.

Herrero poguen passar bé a López que està sol, però oportunitat al xutar en posició forcada.

Gasulla brega de bò i valent i li aturen dos xuts perillósos.

Es juga dur, i Tonijuan esporigit no pita res.

Bon canvi de Gasulla a López, que aquest aprofita però el xut li surt desviat per enfront del marc.

Altre gol que es perd. Gasulla passa "en bandeja" a Cortés i aquest solet davant l'Ollé tira als núvols. Era un tanto mastegat.

En Fornés fa de les seves, innoblement del tot, essent-ne ara Sala la víctima.

Sans cedeix el tercer corner contra del Reus. López el treu a kick.

Anem un "faut" de Recasens, i novament un gran domini gimnàstic. Tot el Reus Deportiu està a la seva porteria llevat d'en Barberà que s'aguanta a l'extrem. Peus, cames, tot s'hi val, i la pilota que pel que es veu es tambe "reusenca" no vol entrar a la seva porteria.

Centres de Moreno, López, i un d'Herrera que s'ha corregut a l'extrem i que obliga a Wenceslao a cedir el quart corner.

Un xut de López topa en Sans. Ara és Gasulla qui xuta a kick.

El dor ni local és intensíssim però sense resultat pràctic. Ara Barberà rep una pilota llarga i pot escapar. Recasens però anula la intenció.

Tobeñas pot també xutar, però Sensano bloca. El meta tarragoní es mostra inseguir puix que en dos blocatges la pilota se li fa escàpol.

Encara Barberà dóna un ensurt amb un tret ras que passa per davant de gol.

Ara el Reus Deportiu llença descaradament pilotes a "out" i Fornés fa jocs de mans.

Un faut de Wenceslao i poc després un d'Herrero.

Ve un freekick que treu Cortés, i la pilota s'estabellà en el llarguer, retornant al camp. Fins i tot els pals!

Gasulla i Cortés s'enduen la pilota, però aquesta toca a les mans d'en Sans.

Es "penalty" clar, i aquest sí que Tonijuan el concedeix.

Cortés? Gasulla? Herrera?... cap d'ells. Es Sensano a la fi el designat. Aixequen la pilota un i dos cops, treuen pedrete, en fi excess

A MORA D'EBRE, I ENFRONT D'UN JOC BRUT CONSENTIT PEL L'ARBITRE, EL TARRAGONA F. C., AMB DOLÇAMENT DEU JUGADORS, HI PERD PER 7 GOALS A 0

A Mora d'Ebre s'esperava amb dalit, la visita del Tarragona F. C.

I diem amb dalit, perquè pel sol fet de tractar-se del líder destacat del grup, hi havien unes ganes enormes de guanyar-lo i d'impossibilitar-lo el e. e. possibl per tal d'aturar-li la seva brillant marxa ascendent.

D'així que en el terreny de joc del Mora, s'hi produí el joc que s'hi produí, que degenerà en brut per part dels jugadors del poble, amb el ple consentiment de l'arbitre que no era altre que el bon senyor Oriol.

I un després de l'altre, actuant a plaer, sota la cridòria d'un públic fanàtic en extrem, pogué l'onze propietari del terreny vèncer al Tarragona F. C., i per set goals a zero.

Com si no es recordessin de l'excellent tracte que el Mora d'Ebre rebé quan la seva visita al camp de la Pedrera, on se'l tractà amb tota cavalleriositat.

El mig centre tarragoní Alegret, tocant seriosament, plega als 30 minuts de joc, de forma que tota la segona part i bastants minuts de la primera, ho jugà el cercle tarragoní amb deu homes únicament.

I encara d'aquests deu, Avià resultà ferit a una cama, Perelló llençat amb una càrrega brutal contra dunes valles, i la major part joc brut emprat pels seus contradicapitius tarragonins xafats pelris i corejat pel seu públic.

Res... una segona edició del d'Amposta, permés i tolerat, en camps de futbol on la força brilla per la seva absència, ben al revés del que succeeix a casa nostra, on hi fa cap un regiment per a major seguretat de l'ordre i del físic dels jugadors forans, que a més de fer el que els ve en gana a casa seva, arriben ací i encara com aquell que diu, troben facilitats per a tornar-hi.

Es tonteria dir quelcom més del matx de Mora d'Ebre. Al descans el Tarragona n'havia encaixat ja quatre, i els altres tres foren entrats a la segona part.

Pel que es veu hi ha molta enveja per la brillantíssima campanya que vè portant a terme el cercle roig-negre.

Confiem però nosaltres, que aquest amb l'envaja que produeixi o sense ella, sabrà a la fi imposar-se.

Quan arribarem al camp, hi veirem tot seguit l'infantil local. Però en lloc de l'infantil reusenc hi trobarem uns quants "menuts" amb d'altres xicots que com Sementé, Raset i d'altres prou coneixuts, que per cert són ja bastant "granats".

La partida es desenvolupà animadament amb lleugera pressió dels "nanos" del Gimnàstic i acabà amb empata zero goals.

Per no ésser menys, els infantils tampoc saben aprofitar un "penalty" amb que fou punit el Reus Deportiu.

Els equips foren:

Infantil Reus Deportiu: Puig, Llauderó II, Forés, Turull, Sementé, Alfonso, Margalef, Cortiella, Olesti, Llauderó I i Raset.

Infantil Gimnàstic: Telesforo, Padreny, Domingo, Leandre, Vinyeta, Casanova, Santiveri, Rosell, Salvà, Corbatón i Pérez.

El tarragoní Leandre en feu un gra massa del joc brut volent imitar als homes, i de la partida en tingüí cura com a àrbitre el conegut esportiu local Obiol, per bé que quan plovia era un espectador més, i quan arbitrava des de la tribuna.

(Passa a la 6.ª plana)

de preparació, ridicul i innecessari.

I finalment el xut d'en Sensano flux i massa collocat que va a kick.

No es pot guanyar, puix s'hauria d'haver marcat ja quan menys tres vegades, i no s'ha aconseguit fins ara.

Ja després, res més de nou.

El xiulet que assenyala el final de la partida.

I el públic que amb tota raó protesta de l'actuació de l'arbitre, que vulguen o sense vulguen, ha robat, si ha robat al Club local, els dos punts d'aquest encontre.

Destacats?

Ollé i Wenceslao, en primer terme pels reusencs. Després Giménez i Llopis. A l'atac Fa... el millor. Barberà ha rebut molt poc joc, per l'ha aprofitat bastant. Els debutants Tobeñas i Marcos, no han desentonat, agrantant el primer.

En el båndol local, Sensano ha estat irregular, per bé que ha tingut alguna cosa bona. La defensa, molt ferma, superant Recasens al seu company. A la mitja, Sala el millor, ben secundat pels ales. I a l'atac, poca sort, abús de joc ait i excés i driblings, perdonat tot per l'afany i les ganes de joc desplaçats per cada un dels seus components. Val a dir, que en quan a joc, han donat una gran lligó als reusencs, però han fallat en el xut. Que a la fi, en lo de costum, i que vindrà corregir.

I per avui, acabem.

L'onze desplaçat fou: Boronat, Borràs, Marca, Fàbregues, Alegret, Samà, Perelló, Poedo, Vidal, Guasch i Avià.

Hi ha gent jove a les fileres del Tarragona F. C., i a ben segur que a Mora això els vingué de primera.

I pensar que de tot en diuen esport!

* * *

A OSCA, EL RACING CATALÀ HI PERD PER 6 GOALS A 0, TOT I CAUSANT BONA IMPRESSIÓ

Tal com anunciam, diumenge es desplaçà a Osca, per tal d'acarar se al "Huesca F. C." d'aquella capital, l'equip del Racing Català tarragoní.

Foren els expedicionaris:

Alujas, Bernat, Gomez, Jardi, Reig (del Reus Deportiu), Ayguadé, Juanito, Miquel, Cubano, Moix i Limona.

Es jugà la primera part particularment amb aigua a dojo que convertí el "field" quasi en una piscina.

S'arribà al descans ja amb quatre goals a zero, a favor dels xicots d'Osca, assolits en els quinze darrers minuts, quix que s'arribà a la mitja hora de joc encara amb empata a zero goals.

<p

21 - ABRIL - 1936

Paraules imperceptibles

Feia temps ja que ens intrigava. I ho llegiem a diari en les sessions de les Corts espanyoles.

.... Se habrá registrado algún atentado, pero en resumen, nada grave.

El señor FERNANDEZ LADREDA, interrumpe y dice algo que no se oye desde la tribuna de la prensa."

O aquest altre exemple:

.... en esta República de Trabajadores...

El señor GONZALEZ PEÑA, dice unas frases imperceptibles."

indiscutiblement, que aquestes paraules "que no se oyen" i aquelles "frases imperceptibles" arriben a enciosir al menys curiós i a impressionar al menys impresionable.

I com que nosaltres no som ni dels menys curiosos ni dels menys impressionables, arribarem a misteriar-nos, en llegir en les sessions de Corts, aquests mots que morien tot just nascuts.

Aprefarem la primera avinentesa per anar-nos-en a la "Villa del Oso" que el Manzanares no banya, però humiteja, i explotarem la nostra amistat amb un diputat per a visitar el Parlament i sentar-nos al mig del "galliner" reservat al públic en general per tal de poder-ho sentir tot, fins el "que no se oye" i el més imperceptible.

Sortirem del Parlament avergonyits, amb la cara més roja que un tomàquet, com si nosaltres hi tinguéssim cap culpa.

Devant els madrilens que miraven com sortien els diputats, estavem disposats a trencar el silenci per defensar-nos:

--Jo no soc diputat!

No ens calgué però, perquè prompte ens adonarem que ningú es fixava amb nosaltres; es veu que ja no en fem la cara d'ésser parlamentaris.

Sortiem de les Corts, déiem, avergonyits. Avengonyits, per haver serit fins el que és imperceptible i el que no se sent des dels escons de la premsa.

Però vostès no s'ho creurien. Si jo els digués aquestes frases que diuen els diputats, però que no apareixen al "Diari de Sessions", vostès no se les creurien.

I és que n'hi ha per dubtar. Aiò de que entre els 463 seleccionats nacionals, n'hi hagin que parlin d'aquesta manera tan imperceptible, fa estranyar a tothom.

Aquests mots que no se senten, no crequin que són records per les famílies respectives i petons als nens. Són coses més gruixudes, escollides, espontànies... d'aquestes que se sentien diumenge en el partit "Reus-Gimnàstic".

--"Su señoría es un burro!" --diu un.

--"A su señoría le conozco... Ah, si! Comemos en la misma cuadra!"

-- contesta l'udit.

--"Su señoría es un idiota!"

diu un.

--"Y usted una inutilidad!"

respon l'altra.

I això fins que de les paraules passen a les obres. I el president de la Cambra suspèn la sessió per uns minuts, mentre els d'un i altre bāndol liquiden aquella carniceria, s'apaciguuen els ànims i es tornen a discutir projectes de llei i reglaments...

Mentre nosaltres vivim amargats per a coneixer, no ja els seus resultats, que sempre són els mateixos, però si quant menys les frases imperceptibles...

NOTAS LOCALES

PREPARANDO LAS ELECCIONES DE COMPROMISARIOS

Ayer en el local de la Esquerra Catalana de nuestra ciudad se puso el letrero de "Oficinas electorales", empezando los preparativos para las elecciones de compromisarios que se celebrarán el próximo dia 26, a fin de elegir Presidente de la República el dia 10 de mayo proximo.

Cursetista!

METODOLOGIA PRACTICA

Prof. ROIG

LOS 47 AÑOS DE HITLER

Con motivo de cumplir hoy los 47 años el Canciller alemán Hitler, ondeó la bandera nacional alemana en el Consulado de aquel país, y los barcos de aquella nacionalidad que estaban en puerto los empuvieron.

Antonio Segú

CORREDOR DE
FINCAS
MENDEZ NUNEZ, 11. bajos
TARRAGONA

Despacho, 1164
Teléfono Particular, 1194

Enguany més que mai Tarragona celebrarà la DIADA DEL LIBRE. Encara que plou. A tothom podrà atendre GUARDIAS en la seva moderna i esplèndida llibreria. Plaça de la Repùblica, 53.

REUNION DE SECRETARIOS DE AYUNTAMIENTO

Ayer, en el salón de sesiones de las Casas Consistoriales, celebraron una reunión los secretarios de los Ayuntamientos de los partidos judiciales de Tarragona, Reus y Valls, bajo la presidencia del señor Vandellós, jefe de Estadística de la Generalidad, con objeto de tratar de la confección del padrón de habitantes de Cataluña.

Dijous, dia 23, DIADA DEL LIBRE. Com de consuetud, parada monumental a la Plaça de la Repùblica, per la LLIBRERIA GUARDIAS. Recordeu-ho.

VIAJE DEL SEÑOR COMISARIO

El domingo se trasladó a Santa Coloma de Queralt el comisario delegado de la Generalidad, visitando dicho Ayuntamiento.

Los funcionarios públicos en Cataluña y los empleados de comercio, necesitan conocer bien la Ortografía castellana y la Gramática catalana

Academia para Concursos y Oposiciones

establece clases con dicho fin, a cargo de un reputado profesor catalán de reconocida competencia

MENTOR
Apartado, 45
TARRAGONA

2

minuts

d'actualitat

2

minuts

OTRO NUEVO CONCURSO

EL INMEJORABLE PAPEL DE FUMAR

ZIG-ZAG

comunica a sus distinguidos concursantes que el día 30 del presente mes es el último que se pueden enviar las cabezas de zuavos para este segundo Gran Concurso.

Los agraciados recibirán directamente la comunicación para recoger los obsequios. Rogamos no se impacienten pues en los últimos días nos hacen una cantidad de envíos tan enorme que debemos dedicar algunas semanas a su clasificación.

Todos los concursantes recibirán el detalle del resultado.

Hijos de Moliner

Apartado 59 - VALLADOLID

Necrológicas

En su casa solariega de Argilaga, después de cruenta enfermedad, sufrida con resignación cristiana, ha fallecido después de haber recibido los Santos Sacramentos el propietario don Octavio Dalmau Martí.

El finado, que ha residido toda su vida en esta ciudad dedicado al comercio con una honradez intachable, era respetado y apreciado por sus muchas amistades que han sentido la pérdida de un buen amigo.

A su hermana doña Dolores y a sus primos enviamos nuestro más sentido pésame.

CLIMATOLOGIA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS DEL INSTITUTO

Lunes, 20.

Temperatura a la sombra:

Máxima, 13; mínima, 10.5.

Barómetro a 0 y al nivel del mar:

A las 8 h., 758.8; a las 18, 760.2.

Dirección del viento:

A las 8 h., E.; a las 18, S.

Fuerza del viento:

A las 8 h., viento fresco; a las 18, viento fresco.

Estado del cielo:

A las 8 h., casi cubierto; a las 18, casi cubierto.

Clase de nubes:

A las 8 h., Nbs.; a las 18, Ci. Nbs.

Evaporación:

En las 24 horas, 1.

Lluvia recogida:

En las 24 horas, 0.

Humedad relativa:

A las 8 h., 85; a las 18, 76.

REGISTRO CIVIL

Inscripciones verificadas 272

NACIMIENTOS

Angela Ballesteros Sanfeliz.

DEFUNCIONES

Antonio Guinovart Segura, Conde de Rius, 23, (58 años).

Rosa Pedret Folch, Granada, 4, (77 años).

VERMOUTH

CINZANO
EL MEJOR APERITIVO

Exíjalo en botellín individual que es garantía de legitimidad.

En los tapones hallará, con frecuencia, discos con puntos canjeables por regalos o metálico.

ESPORTIVES

Basquet bol

"II COPA TARRAGONA"

Resultats de la jornada d'abans d'ahir

Fejocistes A, 1: Martorell, Cabré, Bargalló (1), Barceló, Ximénez, Oliva.

Escola de Comerç, 8: Martí, Babot, Rovira (3), Odena, Huguet (5) Barrera.

Arbitre, Roig.

Escola del Treball, 8: Ferré, Rodríguez, Avià, Prunera (2), Golarons, Lerin (6), Asamà.

Nosaltes Sols!, 12: Pelegrí, Navarra I (4), Torné (6), Recasens (2).

Arbitre, Masdeu.

Penya Brú, 4: R. Casellas, A. Casellas, Brei, Torres, Beà (4).

Fejocistes B, 4: Callao, Brunet, Figuerola, Bernat, Salort (4).

Arbitre, Recasens.

Classificació

Escola de Comerç, 18.

Fejocistes A, 16.

Penya Esportiva, 14.

Nosaltes Sols!, 12.

Escola del Treball, 10.

Fejocistes B, 7.

Penya Brú, 7.

Comentari

Abans d'ahir van celebrar-se els darrers partits de la primera volta d'aquest torneig. L'equip de l'Escola de Comerç segueix al cap de la classificació. Al cercle mercantil li toquen encara, a la segona volta, dues partides un xic difícils: les que ha de jugar contra els equips Penya Esportiva i Fejocistes A.

Nosaltes creiem, després de la regular actuació del cinc de l'Escola de Comerç fins ara, que no s'hi estrellarà contra aquestes partides, però, de totes maneres, on té el perill més accentuat és en aquests dos matxos.

Una lluita ben renyida, donat el cas que l'Escola de Comerç es desplaçà de tots els seus contrincants, és la que hauran de sostenir per el segon lloc els dos equips suauament esmentats.

El matx Fejocistes A - Escola de Comerç, que era el que presentava més interès de la diada, se l'emportà novament l'Escola, convertint-se en una victòria difícil. No van tenir tampoc una tasca planera a la segona part, però anaren aguantant la victòria i aconseguiren el resultat final de 1 a 8. La resistència dels fejocistes s'explica, més que pel que van defensar-se pel que van atacar. Res de joc coordinat, però molt de tallar jugades i d'embestir la pilota.

Nosaltes Sols! segueix comportant-se com equip regular, d'entre els que disputen aquest campionat. Actua aquest equip amb molta regularitat i els seus elements s'entenen força bé; és llàstima que aquest equip actui la major part de les vegades incomplert, això relleva la poca esportivitat i formalitat d'alguns dels seus elements que es comprometen a jugar un torneig. El resultat fou merescudíssim, especialment pel joc desenrotllat, si tenim en compte que novament va jugar únicament amb quatre homes.

Els escolars treballistes es van de fensar de manera gairebé heroica, però hagueren d'ajupir-se.

En l'altre encontre les forces demostraren molta igualtat sobre el paper i aquesta igualtat es conservà en el terreny i fins el resultat, puix pot veure el lector com anà de prima la cosa.

Rem

SEGUEIXEN AMB GRAN ENTUSIASME LES ELIMINATORIES QUE CELEBRA EL CLUB NAUTIC LOCAL

El Nàutic local, i dintre d'ell la seva secció de rem, fa els esforços necessaris per tal d'arrelar entre els seus socis l'afició al bell esport del rem.

Diumenge al matí es celebraren les proves de la segona eliminació.

ria. Heus ací els resultats obtinguts:

Ioles a quatre remers en punta i timoner

Primer grup:

1.-Bot "Tamarit". Remers: P. Sánchez, E. Romeu; timoner, Dattoli; 11 m. 51 s. 5-10.

2.-Bot "Ll. Granada". Remers: J. M. Vidal, J. M. Hernández; timoner, Rafi; 12 m. 19 s. 5-10.

Segon grup:

1.-Bot "Tamarit". Remers: C. González, E. Andreu; timoner Dattoli; 11 m. 40 s.

2.-Bot "Ll. Granada". Remers: E. Ena, G. Reina; timoner, Rafi; 11 m. 58 s. 8-10.

Ioles a quatre remers en punta i timoner

Primer grup:

1.-Bot "A. J. Escofet". Remers: J. Bone, A. Gras, J. Planas, A. Vidal; timoner, Dattoli; 9 m. 40 s.

2.-Bot "W. Tarin". Remers: V. Rovira, J. Jové, M. Icart, A. Montenegro; timoner, Solé; 9 m. 54 s.

3.-Bot "Cataluña". Remers: A. Cabré, P. Alberni, J. Miralles, Ll. Martí; timoner, Rafi; 10 m. 1 s.

Segon grup:

1.-Bot "W. Tarin". Remers: R. Farrero, Ll. Coca, J. Llort, Ll. Rovira; timoner, Rafi; 9 m. 35 s.

2.-Bot "A. J. Escofet". Remers: C. A. Cia, R. Martorell, F. Savin, J. Farrero; timoner, Dattoli; 9 m. 39 s.

3.-Bot "Cataluña". Remers: J. E. Chacón, P. March, J. Marco, F. L'agostera; timoner, Solé, 10 m.

Esdevingué doncs el matí força profitós, a profit del rem tarragoní, essent lloable l'entusiasme i l'animositat de tots els bogadors que participaren en aquestes eliminatòries.

Diumenge proper es celebraran les proves de la tercera eliminació.

MARITIMAS

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor norteamericano "Exermont" de Barcelona con carga general.

Pailebot español "Nuevo Ortigueira" de Corme con tierra.

Vapor italiano "Arsa" de Tampa con fosfatos de cal.

Vapor alemán "Procida" de Bona con tránsito.

Vapor italiano "Fanny Brunner" de Valencia con carga general.

Vapor español "Cabo Carvoeiro" de Palma con carga general.

Vapor español "Nemrod" de Melilla con explosivos.

Vapor francés "Muirton" de Marsella con carga general.

Pailebot español "Soledad Vera" de Barcelona en lastre.

Vapor español "Estela" de Palma con carga general.

Laud español "Montsianell" de San Carlos con sal.

Salidas

Vapor alemán "Procida" para Hamburgo y escalas con carga general.

Vapor italiano "Fanny Brunner" para Marsella con carga general.

Vapor español "Cabo Carvoeiro" para Barcelona con carga general.

Vapor francés "Muirton" para Dakar y escalas con carga general.

Pailebot español "Soledad Vera" para Rosas con azufre.

Vapor español "Estela" para Palma con carga general.

Vapor norteamericano "Exermont" para Nueva York y escalas con carga general.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Arriluce" descargando pirita de hierro.

Vapor español "Campuzano" descargando gas-oil.

Balandra española "Rubi" carregando.

Motovelero español "Morisca" en dique.

Pailebot español "Nuevo Ortigueira" descargando tierra.

Vapor italiano "Arsa" descargando fosfato de cal.

Laud español "Montsianell" descargando sal.

Pérdida

de unas gafas desde la calle Méndez Núñez, Rambla y Angel Guimerá. Se agradecerá la devolución en esta Administración.

Se venden

Los muebles del piso calle Unión, 52, primero, primera. Se pueden ver por las tardes de tres a cinco.

Bolsa del Trabajo

(SECCIÓN DE MUJERES)

Familia con buenas referencias desea portera.

Se ofrece dependienta.

trabajar en taller o a domicilio.

Se ofrecen niñas.

Mujeres para faenas desean tra-

sajo.

Se ofrece oficiala modista para

Horas de oficina de 6 a 7:30. Calle de Armaña, 11, segundo.